

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/108/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115011602
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3115011602.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Rastislava Vranku, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27. decembra 2016 prejednal sťažnosť odsúdeného

U. Z.

nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom V. - E., F. XX/XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Ilava,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č.k. 2Nt/127/2015 zo dňa 23.08.2016 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Právoplatným rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/57/2013 zo dňa 19.11.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp.zn. 2To/29/2014 zo dňa 30. apríla 2015 bol U. Z. odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 Tr.zák. k trestu odňatia slobody na jeden rok nepodmienečne, pre výkon ktorého trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Uznesením súdu prvého stupňa bol podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietnutý návrh odsúdeného U. Z. na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/57/2013, pretože súd nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený U. Z., ktorú zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Následne odsúdený sťažnosť aj sám písomne odôvodnil. Podľa názoru odsúdeného vo veci 3T/57/2013 dlžné výživné zaplatil do vyhlásenia rozsudku. Poukázal tiež na to, že jeho bývalá manželka sa na verejnom zasadnutí vyjadrila k plateniu výživného vo veci 2T/85/2008. K tomu pripojil odsúdený aj písomné prehlásenie K. Z., v ktorom je okrem iného uvedené, že odsúdený jej pravdepodobne po vyhlásení rozsudku súdu prvého stupňa zaplatil 620 €, pričom bol odsúdený za 537,60 €. Odsúdený U. Z. navrhol zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania rozhodoval v súlade s ustanovením § 402 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu

mal možnosť v prítomnosti aj ustanoveného obhajcu sa pred súdom vyjadriť k dôvodom, pre ktoré žiadal povoliť obnovu konania. Na uskutočnených verejných zasadnutiach pritom súd vyhovel návrhu odsúdeného na vykonanie dokazovania výsluchom svedkýň K. Z., U. P.. Súčasne je potrebné uviesť, že na žiadosť odsúdeného bol tomtoto súdom ustanovený obhajca na konanie o povolení obnovy konania.

Z predmetného odôvodnenia uznesenia súdu prvého stupňa ďalej vyplýva, že súd prvého stupňa sa dôsledne zaoberal podmienkami obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por. Súčasne súd prvého stupňa správne uzavrel, že odsúdeným uvádzané porušenie práva na obhajobu v inej trestnej veci (2T/85/2008 - OS Trenčín) nie je dôvodom na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/57/2013.

Senát nariadeného súdu sa taktiež stotožnil s názorom súdu prvého stupňa v tom, že ohľadne „zaplatenia“ výživného nevyšla najavo nová skutočnosť, ktorá by v pôvodnom konaní odôvodňovala oslobodenie obžalovaného spod obžaloby. K tomu je potrebné uviesť, že v priebehu celého trestného stíhania bol U. Z. poučovaný o možnosti vyhnúť sa trestnej zodpovednosti zaplatením ako dlžného, tak aj bežného výživného. F. prvého stupňa pritom správne skonštatoval, že ani ku dňu vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku súdu prvého stupňa (19.11.2013) ani ku dňu rozhodnutia odvolacieho súdu o zamietnutí odvolania obžalovaného (30.4.2015) k zaplateniu výživného v plnom rozsahu nedošlo. Odsúdeným uvádzaná svedkyňa K. Z. (matka mal. CH.T.) k tomu na verejnom zasadnutí konanom o návrhu na povolenie obnovy konania po zákonom poučení uviedla, že vo veci 3T/57/2013 jej celá dlžná suma výživného uhradená nebola. Jej následné ďalšie procesné vyjadrenie až v súvislosti s podávaním sťažnosti odsúdeného je potom nie presvedčivé.

Naviac súd prvého stupňa správne poukázal na to, že pôvodne medzi vyhlásením rozsudku súdu prvého stupňa a rozhodnutím odvolacieho súdu uplynula doba ďalších 17 mesiacov neplatenia výživného vo výške 66,38 € mesačne, čím sa navyšovala suma dlžného výživného oproti stavu ku dňu vyhlásenia rozsudku súdu prvého stupňa. Pre zánik trestnosti v podobe účinnej ľútosti v odvolacom konaní podľa § 86 ods. 1 písm. a) Tr. zák. sa pritom vyžaduje, aby obžalovaný zaplatil celú sumu dlžného výživného ku dňu, kedy rozhoduje vo veci odvolací súd.

Z takto rozvedených dôvodov sa senát nadriadeného súdu stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa, ktorým dospel k záveru, že u odsúdeného U. Z. nie sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.